

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s'ondsdaags, s'onderdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet getrukeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de staat 8 fr. buiten de staat.
Een blad afzonderlijk, 30 centimen.
De aankondigingen, per drukkregel, 15 centimen.
De rekamen, per drukkregel 25 centimen.

De personen die van heden een abonnement nemen aan den Postrijder voor het jaar 1868 zullen het blad tot den 1^{en} januarij aanstaande gratis ontvangen.
De abonnementen moeten vooraf betaald worden.

TONGEREN, DEN 21 NOVEMBER.

Hof van assisen.

De zitting van het Hof van assisen der provincie Limburg, voor den laatsten trimester 1867, is verleden maandag te Tongeren geopend geworden onder voorzitterschap van M. Wagemans, raadshier bij het Hof van beroep te Luik.

Andries Bloomers verschijnt onder betichting van, op zondag 29 september, te Neerooteren eenen vrijwilligen doodslag begaan te hebben op de persoon van Lambert Roussaert van Maeseyck.

De betichte wordt verdedigd door M. den advokaat Daris; hij loochent alles wat men hem ten laste legt. Door den jury plichtig verklaard wordt hij tot vijf jaren gevang veroordeeld. Hij heeft zich in cassatie voorzien.

Koninklijke besluiten.

De *Moniteur* bevat een koninklijk besluit verleende de burgerdecoratie aan de personen, welke gedurende het heerschen der veepest gelast waren met het uitvoeren en bewaken der maatregelen, voorgeschreven om de ziekte te voorkomen en hare ontwikkeling te beletten; onder die benoemingen bemerkten wij de volgende, te weten:

Voor de decoratie van eerste klas.

M. C. Vanderstraeten, burgemeester van Hasselt.

Voor de decoratie van tweede klas.

MM. J. Barthels, schepen der stad Hasselt.

J. H. Maris, veearts te Hasselt.

J. Nagels, gemeente raadshier te Hasselt.

Th. Vaes, veearts te Hasselt.

H. Van Neuss, gemeente secretaris te Hasselt.

Voor de medaille van eerste klas.

MM. C. Caïmo, politie commissaris te Hasselt.

M. Schoefs, veearts te Tongeren.

Ed. Tournaye van Tongeren, veearts te Zoutleeuw.

Voor de medaille van tweede klas.

Ledoux, wachmeister der gendarmen te Hasselt.

Koepokkening.

Door koninklijk besluit van 18 november, wordt de gouden medaille voor 1866 aan de volgende geneesheeren der provincie Limburg toegekend voor het inenten der koepokken:

MM. Vanherckenrode van Bilsen; Ghysens van Diepenbeek; Debruyen van S' Truiden; Craeybecks van S' Truiden; Peeters van Neerooteren; Leenaerts van Hasselt; Vanhoren van Bree; Haesen van Herck-de-Stad.

Kunst- en Letternieuws.

De beroemde schrijver Hendrik Conscience doet thans eene letterkundige reis door Holland, alwaar hij in de voornaamste steden Conferentiën zal geven. Zondag moest de eerste te Rotterdam plaats hebben, en de volgende dagen zou de geachte spreker te Leiden, Amsterdam, Dordrecht, Delft, 's Hage, Utrecht, Arnhem, in de bijzonderste maatschappijen optreden. Wij twijfelen er niet aan, of zijn gekend redenaarstal zal ook door onze Noorderburen op prijs worden gesteld.

Pauselijke zonnenv.

Het getal der vrijwilligers die verleden maandag Brussel verlaten hebben om dienst te gaan nemen bij den Paus, beliep tot 210. Maandag, 11 november, zijn er 224 vertrokken en de week te voren 120. Dat maakt op drie weken tijd 554 vrijwilligers, dus meer dan een batalion. Er bevonden zich onder deze talrijke jongelingen twee of drie Duitschers; de andere waren allen Belgen en Hollanders.

Daar er heden geen of weinig politiek nieuws is, zegt 't *Boterkuipje*, laten wij hier een uittrekk volgen uit eene belangrijke korrespondentie uit Rome, onder den titel van:

EEN BEZOEK OP HET SLAGVELD.

« Ik kom van Montana en Monte-Rotondo, het hart door de meest verschillende ontroeringen overmeesterd. Het gevecht is gebeurd zooals ik het u verteld heb.

» Van al de korpsen, is het regiment der zonnenv het schriklijkst mishandeld geworden, omdat het aan het hoofd van de kolom marcheerd en langer in het gevecht is geweest dan de anderen. Ik heb hooren vertellen dat de Belgen en de Hollanders als leeuwen gevochten hebben.

» M. de graaf Ern. Martini heeft moedigheid zijn plicht gedaan; de baron Valeran d'Esp. zoon van den generaal van dien naam, is aan het hoofd gekwetst; men heeft hem den volgenden dag teruggevonden. Ik heb hem bewusteloos te Monte-Rotondo zien brengen; toen men zijne lippen met wat brandewijn bevochtigde, scheen hij tot zich zelven te komen maar weldra viel hij weer in sluimering.

» Op het oogenblik dat ik ging vertrekken hoopte een dokter dat bij nog zijne wonden zou overleven. Ik verneem echter dat hij dezen avond overleden is.

» Het terrein van het slagveld is zeer heuvelachtig en dit legt uit dan men zoo lang bezig was met de dooden en gekwetsten te vervoeren. De dooden zijn op dezen oogenblik allemaal begraven. Gisteren vond ik nog lijken in grachten of in rietvelen.

» Het lijk van kapitein De Vaux is in het portaal van een landelijk bidhuis gebracht. Het aanzicht is door de dood gansch veranderd. Op de kleeren bleef geen bloedvlekje. De kogel, een klein revolver-gekeel, had zijne melalie van Castelfidardo doorboord, en was in het hart gedrongen, terwijl hij langs buiten schier geene opening liet.

» Naast dien dappere lagen garibaldianen welke gestorven waren, men zag het aan de trekking van hun gelaat, met de lastering op de lippen en de wanhoop in de ziel. Welk contrast! Wat is de dood van den kristen soldaat toch schoon!

» Al de gekwetsten zijn met liefde en iever verzorgd in de huizen van Montana en van Monte-Rotondo, en dit zonder onderscheid van slag. Men had alleen meer zorg voor die welke zwaar gekwetst waren. Alle die welke konlen vervoerd worden, zijn zonder uitstel vervoerd.

» Bij uitzondering van eenige jonge lieden van goede huize, en overdreven in hunne gedachten, waren de garibaldianen schier alle menschen van geringen stand. De wapens en kleedsels waren zeer verschillen. Nog de helft droeg groene roode hemden; de officiers waren maar kennelijk aan den rooden kepien den ordonnanssabel.

» Ik moet u nog zeggen, dat de garibaldianen zich aan alle buitensporigheden hebben plichtig gemaakt, sedert zij te Monte-Rotondo (26 oct.) waren binnen gekomen. Bij het binnentreden der kerk die tot kazerne diende, heb ik biechtstoelen afgebroken, schilderijen verscheurd, het altaar met vuilnis bedekt en gewijde voorwerpen in het keersel geworden gezien...

» De krijgsgevangenen zeggen dat men hen, tot het laatste toe, in de begoocheling heeft gehouden dat het fransche legerkorps maar een observatiekorps was en dat het Ci-Vita-Vecchia niet had verlaten. De flikkering van den Chassepot was er noodig, om hen van het tegendeel te overtuigen? » De kolom, die te Mentano gevochten heeft, is, op het oogenblik dat ik u schrijf, in Rome teruggekeerd. Het volk heeft ze met langdurige toejuichingen onthaald. De zonnenv marcheerden voorop; zij waren bestoven, bleek en gehavend, maar zij gingen met opgeheven hoofd en er lag nog iets verschrikkelijks in hunnen oogslag... »

Het lot der Expositie.

Met het opruimen der internationale tentoonstelling wordt krachtig voortgegaan. Op de groote werktuigen en andere kolossale voorwerpen na, zijn bijna al de ten toon gestelde goederen reeds ingepakt en verzonden. Het hoofdgebouw der tentoonstelling is echter nog in zijn geheel. Men heeft vroeger gezegd, dat het door de regering van Rusland voor eene internationale expositie was aangekocht; ook is beweerd geworden, dat het door de maatschappij voor de doorgraving der landengte van Suëz was overgenomen, om het bij de te Port-Saïd aan te leggen dokken te gebruiken; maar noch het een noch 't ander heeft eenigen grond gehad; en indien zich niet eerlang een koper voor het gebouw in massa opdoet (waaraan zich alleen voor eene waarde van 1,200,000 fr. aan ijzer bevindt), zal de keizerlijke commissie tot de afbraak en den verkoop in detail overgaan. Ditzelfde is ook het geval met een aantal der in 't park opperichte gebouwen, zooals het Tunische paleis, de Egyptische bazaar, de chineesche schouwburg, de krigizen tent, de

hollandsche pachtboeve, de kazerne der indische kompanie enz. Die gebouwen wachten ook nog op koopers, en zullen anders insgelijks voor afbraak worden verkocht.

De sultan heeft zijn paviljoen en de ezaar der russische isbath aan de keizerin Eugenie ten geschenke gegeven, en de egyptische onderkoning zijn prachtig vacht aan prins Napoleon geschonken, welke dit, naar men verneemt, naar zijn landgoed Prangins aan het meer van Genève, zal doen overkruigen. — Bijna al hetgeen de industrie der verschillende landen uit het minerale en geologische oogpunt op de tentoonstellingen aan fransche museums en natuurkundige verzamelingen afgestaan. Men had gemeend, dat vele der naar Parijs overgekomen oosterlingen, na de gebouwen in het park op het Champ-de-Mars bewoond te hebben, trek zouden hebben gevoeld om zich in Frankrijk te vestigen; maar het tegendeel is gebeurd; nagenoeg allen leien aan heimwee en zijn reeds naar hun land teruggekeerd.

Men schrijft uit Antwerpen, 18 november:

Dezen middag, rond twaalf ure, heeft te St. Willebrords, op den hoek der Congressstraat, eene schrikkelijke moordpoging plaats gehad. De genaamde Lodewijk Van L., beenhouwer, had twist met zijne vrouw, en, in zijne gramscap, onder het uitroepen van een, twee, drie, stak hij haar een slaehiermes in de borst. De ongelukkige vrouw liep de straat op terwijl het bloed uit de wonde sproot; zij riep om hulp er werd door de geburen omringd, en gevallen zijnde, door hen opgenomen. Een of twee doctors, onder ander de heer Reynders, hebben de gewonde verpleegd, terwijl de eerw. heer Adriaensens haar de laatste troostwoorden van den godsdienst toebracht. Lod. Van L., heeft zich gewillig door de politie laten aanhouden en wegleden. Het schijnt dat dronkenschap de groote oorzaak van den twist was, dewijl de drank, bij ieders wete, de zinnen van den dader veel heeft verstoep. In dit huize zijn twee of drie kinderen. De moordpoging heeft in heel de buurt een diepen indruk gemaakt. De gewonde was algemeen geacht. Op den oogenblik dat wij ter perse liggen, was de vrouw van L. nog niet overleden.

— Vandaag zijn er andermaal 98 Nederlanders van hier naar Rome vertrokken, om dienst te nemen in het pauselijk leger. Uit de provincie Antwerpen vertrokken insgelijks de heeren Alf. Felix M. Cavendille neef van wijlen den gekenden schrijver Raepsaet; F. B. Vermeulen, van Lier; G. F. Casier, van Antwerpen, E. F. Rousset, van Luik, doch hier woonachtig; S. B. Smits, van Antwerpen; Ch. Collins, insgelijk van Antwerpen.

— Men schrijft uit Bergen, 18 november:

Men leest in den *Journal de Charleroi*: Dinsdag, om half twaalf ure des morgens, bemerkte eene vrouw, barreelwachster op den weg van Philippeville, bij Marienburg op het oogenblik dat de trein van Chimay aankwam, dat haar jongste kind naar haar kwam gelopen. Zij sprong op de rails en nam het kind in de armen doch helaas! gered en ongederd langs den anderen kant van den weg aangekomen, wist de arme moeder van ontsteltenis niet meer wat zij deed en kwam weder overgelopen. De machien bereikte haar nu en maakte twee lijken!

— Men schrijft uit Oostende, 18 november:

Er heeft een hevige storm over onze kusten gewoed. Gisteren morgen werden er, tusschen 4 en 6 ure, drie vischvloepen achterenvolgens op de kust geworpen. Men mag ze als verloren beschouwen en zal enkel den inventaris kunnen reddden. Het zijn de *Leon*, *Maagd Maria* en *Wynberg*. Van deze laatste schuit zijn drij mannen omgekomen.

— Er heeft eene meeting te Blankenberghe plaats gehad, tegen het ontwerp van miliciewet. Zij werd door eene aanzienlijke volksmenigte bijgewoond, die de verschillende sprekers met geestdrift toezichte, en verzoekschriften aan de Kamer, strekkende ter verwerping van het ontwerp, onderteekende.

— Men beweert dat de afgevaardigde der linkerzijde in Italië den heer Rattazzi willen doen kiezen tot Voorzitter der Kamer.

— Men schrijft uit Wervick, 18 november: Het tabakgewas onzer omstreken heeft aanleiding tot groote verhandelingen. Het beschikbare der opbrengst van 1865 is aan hooge prijzen verkocht. Gezegde opbrengst is heden gansch uitgeput. In weerwil zijner slechte hoedanigheid heeft de tabak van 1866 koopers gevonden voor groote partijen, aan 40 à 47 fr. de 50 kilogr. volgens hoedanigheid. De prijzen bestatigen eenen opslag van 3 à 4 fr. de 50 kilogr. Al de zandbladen zijn reeds verkocht. Wat de groote bladeren aangaat, spreekt men van zekere partijen te Comen en te Reckem ten prijze van 55

fr. verkocht, maar onze laatste oogst is zoo verspreid dat er ongetwijfeld eene groote afwijking zal zijn tusschen de eerste en tweede hoedanigheid.

— Men schrijft uit Zutphen, 18 november: In den nacht van 11 tot 12 dezer heeft te Groenlo, ten huize van mevr. C., inbraak met poging tot moord plaats gehad. De dienstmeid werd het eerst aangevallen, haar werden hoogst gevaarlijke wonden aan hoofd en beenen toegebracht; ten wierrp zich de booswicht op mevr. C., die op het hulpgeschrei der meid was toegeschoten; het gelukte deze evenwel aan de handen van den dief te ontkomen en de voorleer te bereiken, waar zij om hulp riep. De misdadiger nam hierop ijlings de vlucht, doch werd reeds gisteren morgen te Winterswijk ontdekt en gearresteerd, en naar het arresthuis van Zutphen overgebracht; het is een fabriek-arbeider uit Enschede. Naar men zegt heeft hij zijne schuld reeds beleden en ook bekend de dader te zijn van een in het vorige jaar te Groenlo gepleegden belangrijken diefstal, waar omtrent tot nog toe vruchteloos onderzoek werd gedaan.

— Men verzekert dat maarschalk Mac Mahon uit Algerië is teruggeroepen.

— HARTROEBENDE GESCHIEDNIS. — Ziehier eene hartroebende geschiedenis, welke door het *Journal de Bordeaux* wordt verhaald:

« Over twee of drie dagen ging een in het zwart doch proper gekleed Hjarj meisje door den grooten weg der Chartreuse. Zij bleef stilstaan bij de graven, welke met bloemen versierd waren, wierp een verschrikt blik rondom zich, ten einde te zien of niemand haar bespiedde, plakte eene roos of eene tak heliotop en vluchtte spoedig, om verder een nieuwen roof van den zelfden aard te plegen.

» Eene jonge dame, na gedurende langen tijd geboden te hebben op het graf van hare eenige dochter, welke over twee jaren gestorven is, ontwaarde die diefstallen en wilde het doel ervan kennen. Na eenige oogenblikken aandacht, zag zij het kind zich op eenen grafsteen nederzeten, een kruis met de geroofde bloemen vlechten, een graf naderen, hetwelk slechts door een houten kruis werd aangeduid, onderkuilen en den kruis aan de armen van het kruis hangen; het meisje losde diepe zuchten.

» De dame naderde haar en vroeg:

» — Mijn kind, wat doet gij?

» — Het is mijne moeder, was het eenige antwoord, hetwelk het kind kon uitbrengen.

» — Van waar komen die bloemen?

» O mevrouw, stort mij niet in het verderf; ik ben alleen op de wereld; men roedt mij op uit medeliden, en ik wilde het graf mijner moeder met bloemen versieren.

— Voor alle antwoord omhelsde de dame het meisje vurig en zij hebben alle reden te denken, dat het goede kind eene moeder en eene familie terug gevonden heeft.

Frankryk.

De indruk, welke de troonrede des keizers gemaakt heeft, is algemeen goed, niettegenstaande de aankondiging van uitgebreider en volmaakter wapening in het fransche leger. Liever had men in de troonrede, eene ontwasping vernield gezien; het had gewis meer rust te weeg gebracht. Slechts twee buitenlandse kwestien, zijn er in aangeraakt; die van het Oosten, en daarin ziet de keizer voor het oogenblik geen gevaar, en de kwestie van Italië, en hierin zal Napoleon de konventie van 15 september handhaven tot dat de beroepen confederacie er anders over beschikt heeft. Wat den toestand van Duitschland aangaat, de keizer neemt die aan, omdat de wensch des volks zich daarin heeft verklaard.

Rusland.

St-Petersburg, 18 november.

Naar men verzekert, is te Warschow eene ukase ontvangen, waarin bevolen wordt de voorgenomene opheffing van het tot dusver nog regerende Code Napoléon niet ten uitvoer te leggen. Aan graaf Zamoyski is amnestie verleend.

— Aan eene officieele statistiek ontleent de *Kalnische Zeitung*, dat sedert den laatsten opstand, aldus nauwelijks vier jaren geleden, door de russische Regering 430 Poolse landgoederen aan Russen zijn verkocht. In de onlangs uitgevaardigde amnestie wordt op bijna ironische wijze gezegd, dat de tot aan het einde van dit jaar niet verkochte landgoederen in het bezit blijven van de tegenwoordige eigenaars. Gedurende hetzelfde tijdvak zijn 120,000 inwoners uit Russisch Polen naar het binnenland van Rusland vervoerd; 6,000 zijn naar Siberië gebracht, van welke 10,000 in de mijnen.